

Szegedi Egyetem

Novemberi számvetés

Sportélet a József Attila Tudományegyetemen

Október vége felé jár már az idő. Lassan beszorulnak a sportolók a tornatermekbe, s átveszik az uralmat a teremportok. Itt az ideje tehát számvetést csinálni arról, milyen sportélet folyt a Tudományegyetemen az elmúlt időszakban, annál is inkább, mivel ebben az évben

A József Attila Tudományegyetem KISZ VB-jének határozata alapján a sport kiemelt részét képezi a KISZ-munkának.

Ebben az évben van a premierje az újjászervezett egyetemi bajnokságnak, amelyben, mint ismeretes, a karok válogatott csapatai vesznek részt, labdarúgás, kosárlabda, kézilabda, röplabda, sakk, asztalitenisz és atlétika sportágakban.

Ezt a bajnokságot azonban ki kell, hogy egészítse a karokon belül folyó sportmunka, az évfolyambajnokságok sorozata, amelyeknek biztosítani kell a sport tömegjellegét. Ennek a tömegjellegnek a kibontakozását egyelőre akadályozza a pályahiány. A pályahiány kérdésében lényeges javulás ebben az évben már nem várható. Eppen ezért az Ady téri sporttelep jobb kihasználása az, ami ideiglenesen megoldhatja ezt a problémát. A pályahiány miatt érthetően, miért zárkózik el az Orvostudományi Egyetem a megkezdett pályája építésének befejezése előtt.

holott ez a pálya tehermentesítésére az Ady téri sporttelepet.

Problémát okozott a gólyabajnokság lebonyolítása is. Csak nagy nehézségek után sikerült biztosítani ennek a tömegversenynek a játékvezetőit és jegyzőkönyvvezetőit. A nehézségek ellenére a gólyabajnokság sikeresen lezajlott. Október 3-án, 4-én, 5-én délután 232 elsőéves versengett egymással a különböző sportágakban.

A versenyek színvonala az egyes sportágakban különböző volt. Legjobb mérkőzéseket a férfi kosár- és kézilabdában, valamint a női kosárlabdában láthatták a nézők. Kézilabdában kiemelkedtek a mezőnyből az Orvostudományi Egyetem elsőévesei, női

kosárlabdában a Természet-tudományi Kar, férfi kosárlabdában a Bölcsészettudományi Kar csapata.

Negatív oldala volt a bajnokságnak az atléták versengése.

Itt igen kevés versenyző indult, s az eredmények is a legtöbb számban a közepes alatt maradtak. Kellemes meglepetést jelentett a női magasugrás, ahol a versenyzők színvonalas versenyt vívtak az első helyért, de csak megszorítani tudták a kitérő Várkonyi Ágnes, (Orvosegyetem) aki biztosan ugrotta át a 150 cm-t, s 155-ön is volt biztató kísérlete. Említésre méltó még Tóth Éva (Orvosegyetem), aki több sportágban jó eredményt ért el. Sajnálatos a legnépszerűbb sportág, a labdarúgás alacsony színvonala. A labdarúgó döntőt egyébként az Orvosegyetem biztosan nyerte 2:1 arányban a Jogi Kar ellen.

A gólyabajnokság összesített pontversenyét nagy fölénnyel az Orvostudományi Egyetem elsőévesei nyerték.

Egyelőre értékét nem csökkentik az sem, hogy orvosok és gyógyszerészek közös csapattal indultak a bajnokságon.

A gólyabajnokság után is állandóan feltáz volt az Ady téren. Egymás után kerültek megrendezésre az egyes karok évfolyambajnokságai. A Természet-tudományi Karon már megrendezték a bajnokságot kézilabdában és kosárlabdában, atlétikában is lezajlottak a küzdelmek, s folyik a labdarúgó bajnokság.

Sajnálatos, hogy a Jogi Karon még nem rendezték házi bajnokságot.

Mentségükre szolgál, hogy ők később kezdték a tanévet, s a Kar épületének átépítése miatt különféle helyeken vannak szétszórva, ami nagyon megnehezíti a szervezést. Október 10-én az egyetemi bajnokság keretén belül a férfi kézilabdázók ve-

téltek egymással. A bajnokságot megérdemelten a Bölcsész Kar csapata nyerte: Török, Oláh, Földvári, Branstätter, Anderle, Ambrus, Opaucki összeállításban. Eredmények:

Bölcsész Kar — Természet-tudományi Kar 26:17.

Természet-tudományi Kar — Jogi Kar 16:14.

Jogi Kar — Bölcsész-tudományi Kar 7:7

A többi sportág mérkőzéseire folyamatosan kerül sor, a tanév folyamán.

Ambrus György

Vidám percek

Akasztófahumor

A főiskola a következő értesítést küldte a felvételi után az egyik pályázónak: sajnálattal közöljük, hogy helyhiány miatt nem tudjuk felvenni.

Pár nap múlva távirat érkezett a főiskolára az értesítettől a következő szöveggel: »Helyhiány nem akadály. Széket viszek magammal.«

Matematikai idill

Az egyik csoport a halmazokról tanul.

— Mondjunk olyan halmazokat, amelyek magukban foglalnak más halmazokat is!

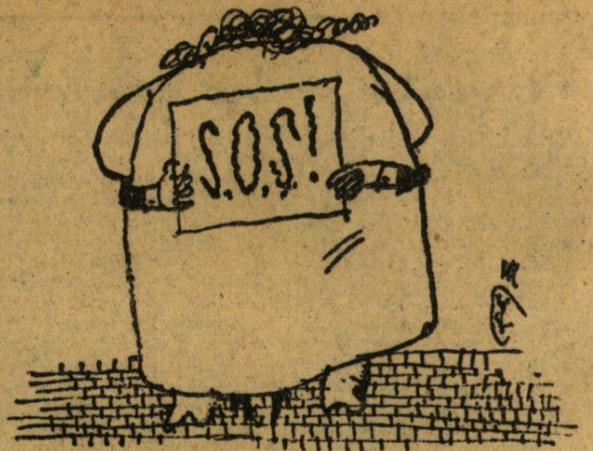
— Gyümölcs, alma, jonatán alma — hangzik a válasza.

— Mi tehát az az elem, ami mindegyik halmazban benne található?

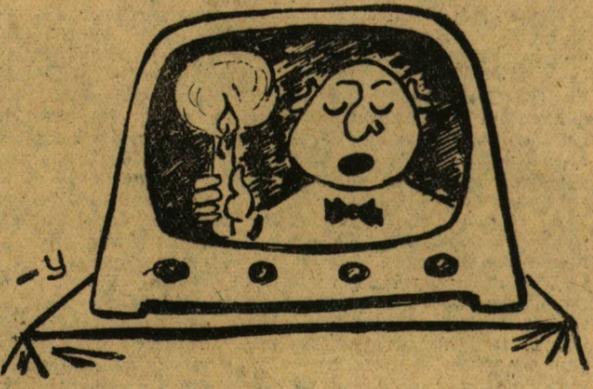
— A kukac, tanár úr! — mondja egy bölcs a hátsó padban.

V. T.

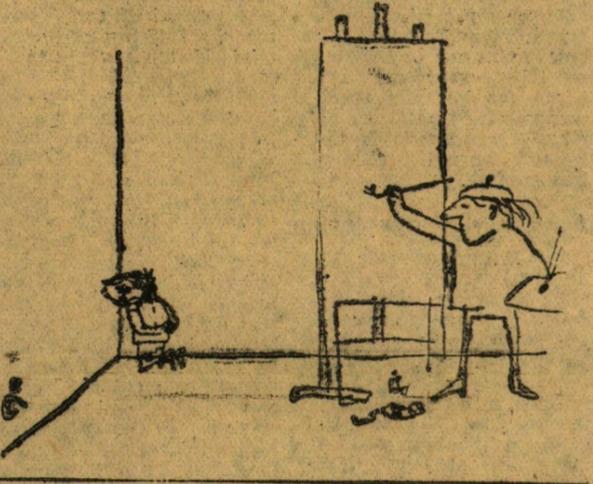
Nehéz szerelem

Aramszünet

Műteremsarok

S * A * K * K

Nyári megfejtési versenyünk

5 feladványának megoldása:

1. K. H. Hannemann (A: Világos: Kc8, Bh7, Fb1, Fh6, Hd4; Gy: d2, c7, a7, e3, f2, d3g3 — Sötét: Kf8, B, C, D: a tábla mindig 90 fokkal az óramutató járásának irányában elforgatva. Matt 2 lépésben) A: 1. g3v+.

B: 1. b8B, C: 1. d8F, D: 1. g3H. 2. Edith Bird (Világos: Kd1, V8, Fd6, H3; Gy: a3, f8, g9, h3 — Sötét: Kd5; Gy: f4, Matt 3 lépésben) 1. Vb8! Kc5 2. Fb5; 1. — Kc5 3. Fc4; 1. — Kc6 2. Fc4+; 1. — Kc4 2. Vb8.

3. A. C. White (Világos: Kd1, Fc6, Fg7, Ha6, H7; Gy: a6, c6, c7 — Sötét: Kc7; Gy: b7. Matt 3 lépésben) 1. Hd6! Kc5 2. c8V; 1. — ba 2. c8B; 1. — be 2. c8F; 1. — b5 3. c8H+.

4. W. A. Shinkman (Világos: Kh4, Vc3, Fc1, He5; Gy: b3, d4, g6 — Sötét: Ka3, Ba2, Ba4, Fa1, Hb2; Gy: a3, b4, b5, c4, g7. Matt 4 lépésben) 1. Hf3! c3 2. Vc6 c3 3. Vh3; 1. — c3 2. Vh3 g3, Hd2.

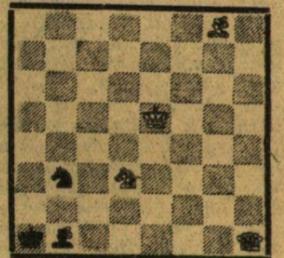
5. D. E. Zeppler (Világos: Kc6, Bg2 — Sötét: Ka8, Fh7; Gy: d6, e3, e5. Matt 5 lépésben) 1. Kc7! Fb1 2. Bg4 e4 (Fc3 3. Bg1) 3. Bg5 d5 4. Kb6!

A feladványok — az igért értékes jutalmakra tekintettel — nem voltak éppen könnyűek, de arra nem számítottunk, hogy egész olvasótáborunk számára túl nehezek lesznek. Az első felévi versenyen kiválóan szereplő Szokács László például E. Bird feladványán futott zátonyra, olyannyira, hogy le is mondott a pályázásról. Teljes megfejtést két budapesti olvasónk: Szabó István és Bottlik Iván küldött be. Teljeset — de nem tökéleteset. Ok a White hátramos csúsztak el: az első változatot nem adták meg. Hja. „az eszme búvólele” — a b7-gyalogkereszt — elfedte előlül a c7-gyalog átváltozásában megnyilvánuló, holott erre a diagram fölötti cím is utalt! Fáradozása jutalmául előbbi V. Fanov: Megnyitáseimélet és Szabó L.: II. Nagymester-verseny Maróczy Géza Emlékére c. művét, utóbbi H. Rinck 700 Fins de Partie c. gyűjteményét kapja. A rovatvezető pedig igyekszik a leszárt tapasztalatokat már e félévben gyümölcsözőtteni — uti figura docet:

S. V. Nestorescu

Sahmati v. Sz. Sz. Sz. R.

1963

Matt 2 lépésben

Beküldési határidő: november 30.

SZICILIAI VEDELEM. Zagarovszkij — Szimagin, Moszkva bajnoksága, 1951.

E játszma nem eléggé régi, hogy patinás, sem nem eléggé új, hogy időszerű legyen — de a rovatvezetőnek tetszik.

1. e4 e5 2. Hc3 Hc3 3. d4 e4 4. Hd4; g5 Szimagin változat. Előadja: a szerző. 5. Hc3 A valla-ha rettegett Maróczy féle 5. c4-től már nem félnek. Régi dicsőségünk... Fg7 6. Fe3 Hf3 7. Fc4 Ma, egy évtized múltán épp ez a divat! 8-0 3. F3 Vb6 3. Fb3 Hg4! 10. Hd4 De nem ilyen szükségellen bonyodalmakkal... Hc3! 11. Hb6: 12. Vc2 Fb6 13. Kd2 Hg5! 14. H4 Hb3: 15. ab d5 16. h5 de 17. hg fg 18. Bg4 Ff5 19. g4! Bg3 20. c3 e4 21. Vh2 Világos túljátszotta ellenfelét! Hf1! Szép. Még egy tiszt föloldozásával bizonyítja be igazát: 22. Bf1: Bg6+ 23. Kc1 f2+ 24. Bf2: Ff2+ 25. Vf2: Fg4: A vezért vissza kell adni! 26. Vf8: Kf8: 27. Bg6: Kf7 — világos néhány lépés múlva föladata.

SEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, az Orvostudományi Egyetem, a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácskörtársaság útja 2. Tel.: 51-98 23-30. Kiadásért felel: Kovács László a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Klauzál tér 3. Tel.: 35-00, 31-16. A lapot az intézmények partbírózottság terjesztik. Ára 50 Hfl., előfizetés negyedévre 3 Ft. Szegedi Nyomda Vállalat, Szeged

innen onnan

Szegedi fizikusok is részt vettek a közelmúltban a lengyelországi Torunban megrendezett lumineszcencia-konferencián. A Kísérleti Fizikai Intézet munkatársai, Budó Ágoston intézetvezető egyetemi tanár, Ketskemény István docens és Szalay László docens két előadásban számoltak be a szakterületen folyó szegedi kutatások eredményeiről. Az előadások hatására több neves külföldi kutató jelezte, hogy szeretne tapasztalat-cserére a szegedi intézetbe látogatni.

Az Orvostudományi Egyetem Gyógyszer-technológiai Intézete nemrégiben vendégül látta dr. Jerzy Porebski krakkói egyetemi docent. A lengyel vendég négy hétig tartózkodott Szegeden az intézet vendégeként s ott elsősorban az oktatási módszerek és az intézet kutatási eredményeit tanulmányozta. Megismerkedett a Gyógyszer-tudományi Kar más intézeteinek munkájával is.

Günther Eisenreich lipcsei matematikus, az ottani tudományegyetem munka-

társa a két ország közötti kulturális csereegyezmény keretében Szegedre látogatott. A német vendég »Lokális gyűrűk ideáljai számának meghatározása« címmel előadást tartott a Bolyai János Matematikai Társulat szegedi csoportjának ülésén.

Küldöttválasztó közgyűlést tartott a Tanárképző Főiskola sportköre. A közgyűlésen Horváth Éva sportkörtörök elnök a múlt évi munkáról, Kovács Iván adjunktus pedig a sportkör gazdasági helyzetéről számolt be. Ezután a vezetőség lemondott s a közgyűlés megválasztotta a sportkör 1963/64. évi vezetőségét, valamint az iskola küldöttéit.

Látogatást tett a szegedi Bolyai Intézetben Juraj Bosak matematikus, a Bratislavai Egyetem fiatal munkatársa. A csehszlovák kutató megismerkedett a szegedi matematikai centrum tevékenységével s hasznos eszmecsere-t folytatott az intézet munkatársaival.

Az emberségről

Nyílt levél egy hallgatóhoz

Humánról beszélni egy egyszerű ügy kapcsán, silyos szavakat görgetni valaki felé — vagy különösen valaki ellen —, felindultan mellünkét döngetni — nem lenne szabad. Nem lenne szabad és nem is szabad, de az élet — és ezáltal minden nagyképűség nélkül írhatjuk ide ezt a szót — olyan helyzetbe hozott bennünket, olyan kis kelepce-t állított néhányunk elé, amelynek nyitját nem találtuk meg azonnal — és ezt a kelepce-t Te készítetted.

Nagy betűvel írom a szót, »Te« — bár nem érdemled meg. Miért részletezzem az okokat? Sajnos, mi, akik láttunk, közvetlenül vagy közvetve ismerünk. Tudjuk rólad, hogy edesapád láváló kutató, s azt is, hogy környezetben még parányi morzsája sem található annak a mentalitásnak, melynek nevében — hogy miért, megmagyarázni mi, de egyetlen épeszű ember sem tudná — ott a szemünk láttára cselekedtél. Próbáltunk rögtön a törvények vény útjánosan be-

szélni Veled — ismét haragosan kanyarodik tollam alól a nagy »V« — hasznatlan. Használjunk nagy szavakat? Mondjam azt, hogy rajtunk, a mai ifjúságon a társadalom szeme? Hogy fűrkésző tekintetek figyelik munkánkat, szórakozásunkat, egész tevékenységünket? Mondjam azt, hogy mi érezzük azt a gondoskodást és figyelmet, amely felénk, az eljövendő nemzedék felé forrál és kemény igyekezettel próbálunk megfelelni a próbatételnek? Minek bizonygassam ezt? Hiszen ha ott voltál a fiatalok szerzői estjén — bár ezt oktalanság feltételezni rólad — hallhattad, hogy az első igazi sikert egy fiatal pécsi költő aratta — egyébként sok más szempontból kifogásolható — versével. En hatalmas megkönyebbülést olvastam ki ebből az őszinte elismerésből: tudjuk, hogy figyelnek és bátorítón, itt-ott éllel bírálnak bennünket... és jó volt hallani, hogy ezt valaki egyszerűen és okosan kifejezte.

tudsz. Vagy nem érdekel. Vagy talán tudsz róla, csak ittál és megfellekedtél magadról. »Bocsánatos bűn« — gondoltad és gondold most is magadban. Nem, Barátom, most tévedsz. Nem bocsánatos bűn az: megismerkedni egy emberrel. Egy idős, törődött, sokat-megélt emberrel, aki már fellevelet egy nemzedéknek néhány gyereket. Jólehet sokkal értékesebb gyerekeket faragott már, mint Te. Fáradt volt és agyondolgozott — befejezte a vacsoráját és rágyújtott. Mi indított arra, hogy megalázd és arculcsapd a munkásban az embert — az emberben pedig a múltját? Az éveket, a küszködést, a négy gyereket és a ráncokat — mond, mi indított rá, hogy megszegyenítsd? Olyan szürke, semmi kis öregember volt: madárcsontú és fogatlan — az öledben elvihetné... mond, miért ütötted arcul a nagyapádat? Maga a történet igénytelen és szürke, ravasz kis kelepce, amelybe sodort bennünket az élet, onnan,

hogy felocsudhattunk volna és megakadályozhattuk volna, hogy egy ifjú ember — egyetemista és egyszerű gyógytámasz — egy italboltban egy fáradtan üldögélő öregemberhez lépjen és kétszer is sötét és ócska virágszirmot fújjon a hajába, a ruhájára, és kenyérral tömje tele a borospoharat...

Utóirat: »Bocsánat, véletlen volt« — mondat — és senki sem hitt Neked. Senki sem hitt és mi sem hisszük, hogy megtörtént volna, ha idejében észrevesszük. De nem bocsátható meg — és a társaidnak sem, hogy megengedték. Nem igaz, hogy nem tudtad, mit teszel! Pökken-dő szájkodásod az események után nem ezt mutatta.

En láttam az öregember tekintetét, amint védekezni maga elé motyogott néhány szót. Többet mondott, mint a kiáltás: »kommunisták, kiszegnek, embe-rek azért engedték?«

Morcsányi László